

POUŤ NA VŘESOVOU STUDÁNKU

Je 30. srpna 2003. A na VŘESOVÉ STUDÁNKĚ ležící nedaleko Červenohorského sedla směrem na Ševrůk se nese a rozléhá z úst arcibiskupa Jana Graubnera věta: „Vítám vás ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého na dnešní pouť, na místě zasvěceném Panně Marii Bolestné..“

Mše svatá však začíná v 15.00. V 13.00 vychází z Červenohorského sedla procesí směrem na „Vřesovku“, místo vzdálené 3,5 km. Místo, kde vždy stál malý dřevěný kostelík. Místo, na kterém se dnes nachází pouze železný kříž → symbol křesťanství.

Cesta na „Vřesovku“ byla krásná. Co se počasí týče, Pán Bůh se nad námi smiloval a dopřál Panně Marii Bolestné, aby si svůj svátek užila. Lidé drželi při sobě, zpívali mariánské písně, modlili se a užívali okolní krásnou přírodu.

Asi po hodině a půl se před námi konečně objevil onen železný kříž, který na dnešní atmosféře mohl něž jinak něž přidat.

Lidé se shromáždili kolem „kostelíka“, aby se uvedli do boží přítomnosti a společně počkali na arcibiskupa Jana.

Bližila se třetí hodina, když přijel černý džíp a z něj vystoupil otec Jan spolu se svým sekretářem a třemi sestřičkami z řádu Svatého kříže.

Mše se zúčastnilo sedm kněží, včetně otce Jana (mons.), otec Milana, otec Františka a Jolán.

I když foukal silný vítr, obloha byla modrá, přesto byla mše sv. taková, jaká být má.

Hudební stránka bohoslužby vyplnila trubací z řádu sv. Huberta, trubicí na lesní rohy.

Zúčastněných bylo opravdu hodně, z čehož jde poznat, že lidé sem,



na toto místo, přišli opravdu rádi a z lásky k Bohu a Panně Marii. Když se otec arcibiskup rozhodl, šel se ještě podívat na nejvyšší bod Vřesové studánky a sice na Červenou horu (1557), kde také mohl shlédnout putník, oddělující od sebe olomouckou a ostravsko-pavskou diecezi.



Utržilo 14 dní
a bylo z de
13. září 2003
a s tímto dnem
opět pouť na
Vřesovou studánku,
tentokrátě však bez
arcibiskupa Jana, pro-
cesi, dobrého počasí
a též bez tak velkého
počtu lidí.
Ptáte se proč ???

Zde je odpověď jednoduchá.

Svátek Panny Marie Bolestné je 13. září a protože otcové chtěli, aby na Vřesov-
ku, přijel otec Jan, ale ten neměl 13. září čas a nejbližší termín byl právě
30. srpna, udělaly se tudíž dvě poutě.

Poutě druhá byla takéž krásná, i když bylo škarobé, studené a upršené počasí.
Na poutě přišli jen ti nejdoušlejší a otužili. A protože se altánek,
pod kterým měl být oltář a sloužící,

veshodl s větrem, musela být
bohoslužba přesunuta do studánky.
Hl. celebrantem byl vojenský kněz
otec Mach.

I přes tyto všechny nesnadně
se poutě jistě vydařila a
zúčastnění si z ní odnesli
jistě spoustu krásných, neopa-
kovatelných a nezapomenutelných zážitků. „Je krásné být dožím dítětem.“

